

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 12. Magis pœnam, quàm peccatum, timentes. Ex Veteri. Ex Novo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

his in gravibus angustiis. Gen. 42. 21. Oliva l. 4. Strom. §. Eripe me.

Virga versa est in colubrum. Exod. 4. 3. Credo, ideo non in fidus mutatam Moysis virgam, cum regno suae gentis destinaretur; sed in serpentem. Ut sciret legislator, non blanditiis coeli, nec Numinis amore, abducendum vulgus à peccato; sed metu solum supplicii: cui non sat irrogando esset virga, nisi effertur in anguem. Oliva fer. 6. D. 1.

Quod si audire nolueris vocem Domini Dei tui percutiat te Dominus egestate, febris &c. Deut. 28. 15. 22. Quam integritatem vitae vox imperantis Numinis non impetraret, eam minà febrium extorquet. Dabitur tertiana, quod Trinitati non daretur. Id. 16.

Luxitq. populus. 1. Reg. 6. 19. Cur luxit? an ob sacrilegia? an ob arca injurias? an ob alia peccata? *ed quod Dominus percussisset plebem clade magna.* Mendoza hic.

Ilios vestros tollet &c. 1. Reg. 8. 11. Tumescens in solum oceanum impetus fabulò melius, quam margaritis, coralloque compescet. Nolim eis speretum Numen, sed regem savorum, nunties. Oliva fer. 6. D. 1.

Quare non audisti vocem Domini? &c. 1. Reg. 15. 19. quibus ille tanquam rupes, nihil motus. Quid Samuel? poenam minatur: *pro eo, quod abiecasti sermonem Domini, abiecit te Dominus, ne sis rex;* v. 23. & illicò perterritus, *peccavi,* inquit, *quia pravaricatus sum sermonem Domini.* v. 24. Ubi Lyranus: timuit Saul, ne Samuel ad electionem alterius regis procederet, & sic ipse regnum perderet; ideo fide se humiliavit. Et paulò inferius: hoc dixit Saul magis timore poenae, quam amore iustitiae. Mendoza in 1. Reg. 2. veniam, non culpam reformidant peccatores.

Evagina gladium tuum, & percute me. 1. Reg. 31. 4. Saul, cum irruisset super gladium suum, queri coepit cum Amalecitis: non quod parricida sui moreretur, sed quod dolores non evaderet, & probris hostium pateret. Timuit præda hostium fieri; non timuit fieri carnifex sui. Oliva l. 9. Strom. §. Illic trepidaverunt.

Peccavi Domino. 2. Reg. 12. 12. 13. Davidi cum proponitur culpa, & poena; solum de culpa dolet. S. Aug. tr. 49. in Joan. mortem carnis omnis homo timet, mortem animae pauci: pro morte carnis, quæ sine dubio ventura est, curant omnes, ne veniat: non laborant, ne peccet homo æternum moriturus, Sylveria in Matth. 26.

Ex novo.

Pecuniam copiosam dederunt militibus, dicentes: dicite quia discipuli ejus nocte venerunt &c. Matth. 28. 12. 13. Milites cum renuntiassent, Christum resurrexisse, mox Pharisæi tremuerunt: non quod hoc accidisset; sed ne vulgaretur. Redivivum timere debuerant, ne illos perderet: atqui de hoc non solliciti, toti in eo sunt, ne Domini resurrectio credatur. Oliva l. 9. Strom. §. Illic trepidaverunt.

Polyanth. Sacra. Tom. II.

Pecuniam copiosam dederunt militibus, dicentes dicite, quia discipuli ejus nocte venerunt &c. Matth. 28. 12. 13. Milites cum renuntiassent, Christum resurrexisse, mox Pharisæi tremuerunt: non quod hoc accidisset; sed ne vulgaretur. Redivivum timere debuerant, ne illos perderet: atqui de hoc non solliciti, toti in eo sunt, ne Domini resurrectio credatur. Oliva l. 9. Strom. §. Illic trepidaverunt.

Miserere mei. Luc. 16. 24. Cum damnati in vitis sint oblinati, nec unquam poenitent; quomodo hi petunt, & cupiunt, misereri? Dicendum: quod de peccatis suis non poenitent, in quantum sunt Dei offensiva, turpia, & injusta; sed ut sunt eis causa tanti supplicii. Sed & dives iste petiit misereri sibi; quantum ad poenae mitigationem; non quoad culpæ ablationem. Dion. Carthus. hic.

Jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Joan. 5. 14. Nec propter Deum abstinemus peccato, nec propter Deum poenitet peccati. Euphrates Babylonem limosus alluens aggeribus coëretur, non è lauro, aut olea, sed taxò, non smaragdus, paralyti, lepræque, cohibetur à scelere nuper incolumitati ager restitutus: quem Christus, non amore, ac reverentiâ, Numinis; non amore mercedis, sed majoris mali minis, stabilivit in Legge. Jumentis, ut video, comparatus est homo; quem tantum camò, frænoque, circumagas. Oliva fer. 6. D. 1.

Precamini vos pro me. Act. 8. 24. Hæc dixit, non amore iustitiae, sed timore; ne morte periret, sicut Ananias, & Saphira, Act. 5. 5. 10. Et postulat, *precamini pro me:* non ut culpa mihi remittatur; sed ut nihil harum poenarum, quas dixistis, super me veniat. Sylveira hic.

Age poenitentiam, sin autem movebo cancellabrum tuum. Apoc. 2. 5. Et Episcopis hoc fræno opus est. Horret animus tantâ indolis nostræ ignobilitate. Christus ergo, ut nos officii nostri moneat, non sua nobis vulnera objicit, quibus confossus vitam peperit morituris; sed nostras nobis ostendet plagas; quibus subdemur, nisi nos flagitii poeniteat. Oliva fer. 6. D. 1. Quadr.

§. XIII.

Ex peccato uno ruitur aliud.

Ex Veteri.

Ratusque est Cain vehementer, & concidit vultus ejus. Gen. 4. 5. Dioscorides de veneno scribit: quod, cum quis à serpente morderetur, statim sequantur ista: vulnus repletur pure & sanie; os, & lingua, fit tota sicca, oculi caligant, auditus debilitatur, sequitur capitis dolor, tandem incidit homo in febres, quæ eum ratione privant. Apud Mathiolum l. 6. c. 47. Hæc sequuntur etiam ex peccato, Cain primò invidit, deinde odium, ex odio homicidium, ex homicidio desperatio. Incert. auth.

Venite, occidamus eum. Gen. 37. 20. Non
Ecc 2 omnium

omnium consilium hoc fuit. Sathanus hæc verba tribuit Simeoni, & Levi. Cur hi de nece fratris cogitant? magnam eadem perpetrarunt in Sichem; ex aliorum occisione pejus lapsi. Sylveria in Apoc. 9. 18.

Nullum saturitatis dedere vestigium, sed famili macie, & squalore torpebant. Gen.

41. 21. Quia vitia nunquam saturantur, sed semper sui famem patiuntur. Hugo Card. hic. *Comedent; & non saturabuntur.* Os. 4. 10. Huic ratio est, quia venter eorum, id est, Infernus, impleri non potest. Id. ib.

Hi sunt dii tui Israel. Exo. 32. 4. Cum unus esset vitulus, cur ait: *hi sunt dii tui?* Quia hoc est peccantium ingenium, ut nunquam unum idolum colant; sed uno adorato, multa colant, & pluribus vitiis subiaceant. Ita observat Chrysol. hom. 5. de pœnit. Pinna Ethol. 200.

Quia non obedisti voci Domini &c. 1. Reg. 28. 18. Dixit apparens post mortem Sauli, annuntians ei cladem, & everfionem totius familiae. Mirabile est; quod cum plura alia, & atrocia, & majora hoc peccato, admisisset (nam 1. Reg. 22. 18. Osluaginta quinque Sacerdotes iussit occidi; urbem Sacerdotalem innocentem Nobe combussit) solius hujus inobedientiae meminisset Samuel? Causa erat: quia ob illam primam inobedientiam meruit, ut cum Deus è manu sua dimitteret: hæcque fuit omnium reliquorum malorum causa. Time primum mortale peccatum: quia hoc aliis januam aperit, Diez. conc. 2. in festo nat. B. V.

Pluet super peccatores laqueos. Pl. 10. 7. id est, sinet eos quotidie involvi pluribus, & majoribus, peccatis; percutiendo eos cœcitate, & tradendo eos in reprobum sensum: quæ est pœna horrenda, & gravissima. Bellarminus hic.

A cinilla una augetur ignis. Eccli. 11. 34. Sic peccatum, nisi initio extinguitur, majores indes vires sumit. Pinna Ethol. 200.

Ex Novo.

Sic jicies nos hinc, mitte nos in greges porcorum. Matth. 8. 31. Cum plura demonia ab obsessis corporibus depulerit Dominus, nulla tamen unquam, præter hæc, mitti in porcos rogârunt. Causam petit S. Chrysol. s. 16. ex verbis Evangelistæ: *de monumentis exeuntes.* Scilicet demones: hi inter putrida cadavera morabantur. Assueti ergo putredini cœnum adamabant: unde potius mitti in porcos, quàm in alia munda animalia, petebant: facile enim ab uno fetore, & cœno, in similia pertrahuntur. Sic peccato uni assueti facile in alia labuntur. Pinna Ethol. 45.

Et iterum negavit cum juramento. Matt. 26. 72. S. Gregor. peccatum, quod pœnitentia non deletur, mox suo pondere in aliud trahit. Tum quia conscientiam deprimit, & debilitat; tum quia peccator, videns se peccasse, jam cogitat, se lapsum esse; ac parvi referre, si rursus in idem peccatum labatur. Sicut, qui lapsus est in lutum; parum curat, si se-

cundò labatur: sic vel maxime fornicarii dicunt, labamur iterum, & voluptate eadem fruamur; quia eadem confessione simul omnia abolebimus. Sed errant; tum quia secundum peccatum nova est DEI offensâ; novumque vulnus priore nocentis animæ infligit; tum quia difficilior est pœnitentia, post iteratum peccatum Cornelius hic.

Interrogavit illum Jesus: quod tibi nomen? at ille dixit: lego. Luc. 8. 30. Unum dæmonium interrogat Christus: quia cum dæmon ingreditur, aliis viam pandit. Pinna Ethol. 200.

Cogitaverunt ut & Lazarum interficerent. Joan. 12. 10. adjiciunt peccata peccatis; & student seridè, ut omnem iniquitatem perficiant. Nec est eis satis ad crimen, injultè justum damnasse; nisi & injustum amicum, & amicandi aliis causam, aboleant. Sim. Cas. 1. 11. c. 46.

Qui penetrant domos, & captivas ducunt mulierculas oneratas peccatis. 2. Tim. 3. 6. Taxat hic leones, qui mulierculas ad malum trahunt. Sed quas trahunt, & seducunt? *oneratas peccatis*, id est, eas, quæ prius peccarunt: facile enim ex uno ad plura trahuntur. Pinna Ethol. 200.

Qui in sordibus est, sordescat adhuc. Apoc. 22. 11.

Ex Patribus, & aliis.

Peccatum, quod pœnitentiæ lamentò non diluitur, peccatum simul est, & causa peccati: quia ex illo oritur, unde adhuc peccatoris animus altiùs obligetur, S. Gregor. hom. 11. in c. 3. Ezech.

Sæpe peccatum alterius peccati causa est, quod committitur; cum aliud ex ipso, quasi sua soboles oritur. S. Isidorus 1. 2. sent. c. 19.

Peccator, postquam in prima delicta incidit, ceu fune, primò peccatò reliquos consequenter iniquitates atrahit. S. Asterius Ep. serm. in Dan. & Susann.

Unum peccatum potest esse causa alterius indirectè, & directè. Directè quidem, in quantum ex uno peccato inclinatur in aliud: indirectè; quia meretur exclusionem gratiæ, quæ subtracta ruit homo in aliud peccatum. S. Thom. Lect. 7. in c. 1. Rom.

Vix invenitur peccatum, quod aliud annexum non habeat: colligatæ sibi namq; sunt squammæ Behemoth. una uni conjungitur, & spiraculum vitæ non incedit per eas. Petrus Blesens. lib. de Confess. Sacram.

Sicut lapis, projectus in flumen, facit circumulum; ille alium, & iterum alium, format; dum ad terram, vel scopulum, allidat: sic peccatum unum vocat aliud; & ita consequenter, donec ad terram, sepulchrum, per mortem allidatur, Stella de cont. &c. p. 2. c. 70.